

ZAŁOŻENIA NOWELIZACJI USTAWY O ORGANIZACJI I FUNKCJONOWANIU FUNDUSZY EMERYTALNYCH

1. CEL I OCZEKIWANE EFEKTY NOWELIZACJI

Otwarte fundusze emerytalne, działając na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667, z późn. zm.), stanowią element kapitałowej części nowego systemu emerytalnego (jego drugi filar). Swoje funkcjonowanie rozpoczęły w 1999 r. Istotą działalności otwartych funduszy emerytalnych jest gromadzenie i inwestowanie środków pieniężnych członków OFE z przeznaczeniem ich na wypłatę świadczeń członkom funduszu po osiągnięciu przez nich wieku emerytalnego. Środki pieniężne trafiają do OFE za pośrednictwem Zakład Ubezpieczeń Społecznych w postaci części składek na ubezpieczenie emerytalne, w wysokości 7,3% podstawy ich wymiaru.

Otwarte fundusze emerytalne są odrębnymi podmiotami, posiadającymi osobowość prawną. Są jednak tworzone, zarządzane i reprezentowane w stosunkach z osobami trzecimi przez powszechne towarzystwa emerytalne - podmioty prywatne działające w formie spółek akcyjnych. Zarówno OFE, jak i zarządzające nimi PTE, podlegają nadzorowi państwa - właściwym organem nadzoru jest Komisja Nadzoru Finansowego.

W chwili obecnej każde towarzystwo emerytalne może utworzyć i zarządzać wyłącznie jednym otwartym funduszem emerytalnym. Z powyższego wynika, że strategia inwestycyjna jaką ma do zaoferowania członkowi funduszu emerytalnego zarządzający jest identyczna i nie zależy od jego wieku. Ponieważ celem oszczędzania w funduszu emerytalnym jest zgromadzenie jak największych oszczędności w chwili przejścia na emeryturę ubezpieczonego występuje konflikt interesów osób w różnym wieku. Osoba tuż przed przejściem na emeryturę, która zgromadziła w funduszu znaczny kapitał powinna być zainteresowana ochroną jego realnej wartości. W tej sytuacji najlepsza dla niej strategia inwestycyjna powinna przewidywać inwestycje w papiery dłużne emitentów o najniższym ryzyku niewypłacalności i terminach zapadalności odpowiadających przewidywanym wypłatom z funduszu. Z drugiej strony ubezpieczony, który rozpoczyna swoją karierę zawodową w sposób naturalny powinien być zainteresowany bardziej agresywnym inwestowaniem swoich oszczędności. W dłuższej perspektywie czasu bardziej agresywne lokaty przynoszą bowiem wyższe zyski, a ryzyko konieczności zamiany na gotówkę

wynikającej z większej zmienności cen papierów wartościowych ewentualnej straty nie istnieje. Stąd wprowadzenie różnych funduszy uczyni system bardziej efektywnym.

Doświadczenia ostatnich lat wskazują na potrzebę dokonania zmian w systemie otwartych funduszy emerytalnych. Wydarzenia ubiegłego roku wzmogły krytykę niektórych aspektów działania funduszy emerytalnych. W szczególności wskazuje się fakt, braku konkurencji cenowej pomiędzy towarzystwami emerytalnymi. Wraz ze wzrostem liczby i kwot składek przekazywanych do otwartych funduszy emerytalnych, a także na skutek generalnej długookresowej tendencji wzrostu wartości ich aktywów sytuacja finansowa powszechnych towarzystw emerytalnych ulega ciągłej poprawie, niezależnie od osiągniętych przez fundusze emerytalne rezultatów. Brak jest uzasadnienia do utrzymywania się wysokich kosztów ich funkcjonowania towarzystw emerytalnych, które ponoszą przyszli emeryci.

W tej sytuacji głównym celem proponowanej nowelizacji ustawy jest gruntowna modernizacja zasad działania systemu otwartych funduszy emerytalnych poprzez cztery główne działania:

- 1) utworzenie funduszy emerytalnych o różnym poziomie ryzyka,
- 2) obniżenie poziomu ponoszonych przez ubezpieczonych opłat i kosztów działania funduszy,
- 3) wzrost adekwatności kapitałowej gwarancji bezpieczeństwa funduszu i towarzystwa emerytalnego,
- 4) zmiana zasad akwizycji.

Oczekiwane efekty projektowanej nowelizacji ustawy to:

- 1) zwiększenie bezpieczeństwa systemu rozumiane jako spadek wariacji oczekiwanej wartości środków zgromadzonych na rachunku członka funduszu w wieku 65 lat,
- 2) Wzrost oczekiwanej wartości środków zgromadzonych na rachunku członka otwartego funduszu emerytalnego w wieku 65 lat, poprzez:
 - a. zróżnicowanie dostosowanych do wieku członka funduszu strategii inwestycyjnych, lub
 - b. obniżenie kosztów uczestnictwa w funduszu.
- 3) Stymulacja konkurencji pomiędzy towarzystwami emerytalnymi, za pomocą innych niż sieć sprzedaży instrumentów konkurencji.

2. Utworzenie funduszy o różnym profilu ryzyka

Zgodnie z pierwotnymi założeniami ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych każde powszechne towarzystwo emerytalne miało zarządzać dwoma funduszami. Obok działających na rynku funduszy powinny pojawić się fundusze prowadzące bardziej konserwatywną politykę inwestycyjną.

Powinny istnieć trzy różne fundusze zarządzane przez każde powszechne towarzystwo emerytalne, przy czym jeden z nich miałby bardziej konserwatywną, a drugi bardziej agresywną strategię inwestycyjną od stosowanej w obecnie istniejącym funduszu emerytalnym w ramach istniejących obecnie ograniczeń polityki lokacyjnej. Każdy z funduszy byłby tzw. funduszem mieszanym, to znaczy takim, który w swoim portfelu inwestycyjnym posiadałby zarówno instrumenty dłużne jak i akcje.

OFE A – fundusz zrównoważony - byłby odpowiednikiem dzisiejszego otwartego funduszu emerytalnego. Byłby to fundusz domyślny dla osób, które nie podejmą samodzielnie decyzji o wyborze otwartego funduszu emerytalnego.

OFE B – fundusz bezpieczny, powinien inwestować głównie w papiery dłużne. Posiadanie środków wyłącznie w tym funduszu emerytalnym byłoby obowiązkowe dla osób, którym do osiągnięcia wieku emerytalnego pozostało nie więcej niż 5 lat.

OFE C – fundusz dynamiczny – w którym członkostwo byłoby fakultatywne powinien prowadzić bardziej agresywną politykę inwestycyjną. Każdy ubezpieczony mógłby być członkiem takiego funduszu nie dłużej niż na 20 lat przed osiągnięciem wieku emerytalnego.

W każdym momencie składka emerytalna może być przekazywana tylko do jednego otwartego funduszu emerytalnego. Aby zapewnić ubezpieczonym – członkom otwartych funduszy emerytalnych możliwość samodzielnego zarządzania środkami, każdy powinien mieć prawo posiadania dwóch rachunków w funduszach emerytalnych zarządzanych przez to samo powszechne towarzystwo. W tej sytuacji celem realizacji strategii uśredniania ceny zakupu jednostek rozrachunkowych funduszy proponuje się obowiązkowe stopniowe zwiększenie zgromadzonych na rachunku środków w OFE do OFE o bezpieczniejszym profilu na 5 lat przed przymusową zmianą funduszu, co pozwala osiągnąć uśrednienie ceny zakupu jednostek rozrachunkowych. Stąd osoba, która ukończyła :

1) 36 rok życia w przypadku kobiety i 41 rok życia w przypadku mężczyzny powinna mieć nie mniej niż 20% oszczędności w funduszu A;

2) 37 rok życia w przypadku kobiety i 42 rok życia w przypadku mężczyzny powinna mieć nie mniej niż 40% oszczędności w funduszu A;

3) 38 rok życia w przypadku kobiety i 43 rok życia w przypadku mężczyzny powinna mieć nie mniej niż 60% oszczędności w funduszu A;

4) 39 rok życia w przypadku kobiety i 44 rok życia w przypadku mężczyzny powinna mieć nie mniej niż 80% oszczędności w funduszu A;

5) 51 rok życia w przypadku kobiety i 56 rok życia w przypadku mężczyzny powinna mieć nie mniej niż 20% oszczędności w funduszu B;

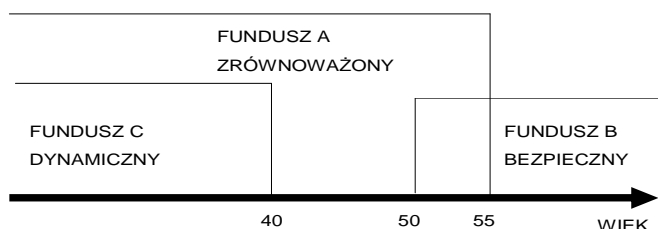
6) 52 rok życia w przypadku kobiety i 57 rok życia w przypadku mężczyzny powinna mieć nie mniej niż 40% oszczędności w funduszu B;

7) 53 rok życia w przypadku kobiet lub 58 rok życia w przypadku mężczyzn powinna mieć nie mniej niż 60% oszczędności w funduszu B;

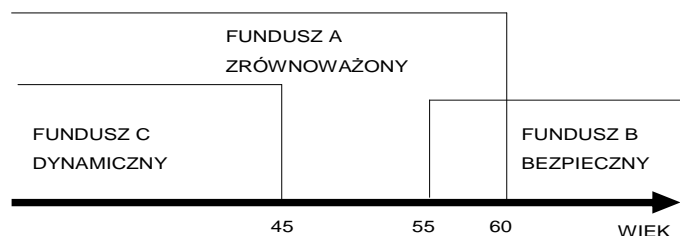
8) 54 rok życia w przypadku kobiety lub 59 rok życia w przypadku mężczyzny powinna mieć nie mniej niż 20% oszczędności w funduszu B.

Poniższe rysunki ilustrują proponowane możliwości oszczędzania przez kobietę i mężczyznę w poszczególnych funduszach.

KOBIETA

MĘŻCZYŻNA

Proponuje się wprowadzenie nowych, dodatkowych gwarancji osiągnięcia odpowiednich wyników inwestycyjnych (stóp zwrotu). W funduszu B gwarantowana, minimalna wymagana stopa zwrotu nie mogłaby być niższa niż wysokości ubiegłorocznej inflacji. Pozwala to na ochronę realnej wartości zgromadzonych w ciągu kariery zawodowej oszczędności na kilka lat przed przejściem na emeryturę.

W funduszu C na wzór obecnych zasad, minimalna wymagana stopa zwrotu odpowiadałaby 25% średniej ważonej stopy zwrotu wszystkich otwartych funduszy emerytalnych C lub byłaby niższa o 8% od średniej ważonej stopy zwrotu tych funduszy. Ponieważ fundusz ten jest przeznaczony dla osób, którym do osiągnięcia wieku emerytalnego pozostaje co najmniej kilkadziesiąt lat, tak sformułowane gwarancje bezpieczeństwa umożliwiają bardziej agresywne i zróżnicowane prowadzenie polityki inwestycyjnej przynoszącej średnio większe zyski członkom funduszu przy jednoczesnej akceptacji faktu ich większej zmienności.

Zgodnie z nie budzącymi wątpliwości efektami pracy działającej w ramach Rady Rozwoju Rynku Finansowego, powołanej przez Ministra Finansów Grupy Roboczej ds. przeglądu prawa w zakresie możliwości lokowania aktywów otwartych funduszy emerytalnych, proponuje się poszerzenie możliwości dopuszczalnych lokat funduszu emerytalnego o warranty subskrypcyjne.

3. OBNIŻENIE POZIOMU PONOSZONYCH PRZEZ UBEZPIECZONYCH OPŁAT I KOSZTÓW DZIAŁANIA FUNDUSZY.

Z punktu widzenia członków funduszy emerytalnych koszty oszczędzania w OFE są zbyt wysokie co budzi powszechny sprzeciw. Na koszty oszczędzania w OFE składają się:

- 1) opłata od każdej wpłaconej do funduszu składki,
- 2) pobierane z aktywów funduszu wynagrodzenie towarzystwa za zarządzanie funduszem,
- 3) przekazywane na rachunek towarzystwa wynagrodzenie premiowe,
- 4) opłata za zmianę funduszu przed upływem 2 lat stażu członkowskiego,
- 5) pokrywane z aktywów funduszu koszty przechowywania jego aktywów i opłat związanych z transakcjami.

Z wymienionych w pkt. 1 - 4 przychodów towarzystwo emerytalne pokrywa koszty i wypracowuje zyski dla akcjonariuszy.

W chwili obecnej maksymalne stawki wszystkich powyższych składników wynagrodzenia są określone w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych i w przepisach przejściowych ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o zmianie

ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 170, poz.1651).

Zgodnie z przepisami ww. ustawy w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., otwarty fundusz emerytalny może pobierać opłaty wyłącznie w formie potrącenia określonej procentowo kwoty z wpłaconych składek. Potrącenia dokonuje się przed przeliczeniem składek na jednostki rozrachunkowe w wysokości ustalonej w statucie każdego z funduszy, jednak nie wyższej niż:

- 1) 7 % kwoty z wpłaconych składek w latach 2004-2010;
- 2) 6,125 % kwoty z wpłaconych składek w roku 2011;
- 3) 5,25 % kwoty z wpłaconych składek w roku 2012;
- 4) 4,375 % kwoty z wpłaconych składek w roku 2013.

Od roku 2014 maksymalna stawka opłaty od składek może wynosić 3,5 % kwoty wpłaconych do funduszu składek.

Górne limity wysokości opłaty od składek wprowadziła ustawa dnia 27 sierpnia 2003 r. o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz niektórych innych ustaw. Pierwotnie nie były one limitowane. Ich wysokość mogła maleć wraz z tzw. stażem członkowskim, rozumianym jako okres, jaki upłynął od daty zasilenia rachunku członka funduszu pierwszą składką. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2003 r. została ogłoszona w Dzienniku Ustaw w dniu 30 września 2003 r. Jej przepisy weszły w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Stąd, dla osób, których staż członkowski na dzień 15 października 2003 r. był wystarczający do nabycia prawa do niższej opłaty od składek, obowiązują ich niższe wielkości, o ile nie są wyższe niż maksymalne przewidziane ustawą.

Dokonując analizy wysokości przychodów z tytułu opłat od składek otrzymywanych przez poszczególne otwarte fundusze emerytalne w stosunku do wpływających do funduszy składek i odsetek, należy stwierdzić, że średnia wysokość opłaty od składek przekazanych na rachunki w OFE w 2007 r. wyniosła 5,95%. Jest to o ponad jeden punkt procentowy mniej niż maksymalny limit.

Ograniczenie kosztów akwizycji powszechnych towarzystw emerytalnych uzasadnia propozycję wprowadzenia po wejściu w życie ustawy maksymalnej stawki opłaty od składek w wysokości 3,5 % kwoty wpłaconych do funduszu składek. Opłata ta mogłaby być różnicowana ze względu na sposób zawarcia umowy z funduszem emerytalnym.

Dodatkowo proponuje się zaniechanie poboru opłaty od składek, osób którym do osiągnięcia wieku emerytalnego pozostało nie więcej niż pięć lat. W ten sposób unika się sytuacji, kiedy wpłata składki do funduszu emerytalnego jest nieopłacalna, gdyż koszt z tym

związany przewyższa potencjalne zyski. Ponieważ z opłaty od składki towarzystwo pokrywa koszty z tytułu opłat na funkcjonowanie Komisji Nadzoru Finansowego i Rzecznika Ubezpieczonych, a także wynagrodzenie ZUS za przekazywanie składek do funduszy emerytalnych, proponuje się nie uwzględnianie tej opłaty proponuje się nie zaniechanie ich poboru z tytułu składek osób, którym do ukończenia wieku emerytalnego pozostało mniej niż pięć lat. Ponieważ każdy członek funduszu emerytalnego będzie miał kiedyś mniej niż pięć lat do emerytury, to kiedyś skorzysta z tej możliwości.

Proponowane kilkukrotne zwiększenie wpłat na fundusz gwarancyjny uniemożliwia większą redukcję opłaty od składki.

O wiele większe znaczenie dla kwoty środków zgromadzonych przez ubezpieczonych na ich przyszłą emeryturę niż opłata od składki ma wynagrodzenie towarzystwa za zarządzanie funduszem. Opłata od składki jest pobierana tylko raz, podczas gdy opłata za zarządzanie zmniejsza wartość każdej jednostki rozrachunkowej zapisanej na rachunku ubezpieczonego w funduszu emerytalnym w każdym dniu wyceny.

Wobec powyższego proponuje się, aby łączna opłata za zarządzanie wszystkimi funduszami, została ustalona w maksymalnej wysokości 8,4 mln zł miesięcznie, zgodnie z tabelą:

Wysokość aktywów netto funduszu (w mln zł)		Miesięczna łączna opłata za zarządzanie funduszami od aktywów netto wynosi:
Ponad	do	
	8.000	0,045 % wartości aktywów netto funduszu w skali miesiąca
8.000	20.000	3,6 mln zł + 0,04 % nadwyżki ponad 8.000 mln zł wartości aktywów netto funduszy, w skali miesiąca
20.000		8,4 mln zł

Takie rozwiązanie przynosi korzyści największej liczbie członków funduszy emerytalnych, nie pogarszając jednocześnie sytuacji finansowej towarzystw emerytalnych zarządzających małymi i średnimi funduszami emerytalnymi.

W związku z potrzebą zwiększenia konkurencji wynikami inwestycyjnymi pomiędzy funduszami emerytalnymi proponuje się wzmocnienie elementu motywującego PTE do lepszego zarządzania aktywami OFE, czyli wysokości wpłat na rachunek premiowy. Wpłaty

na rachunek premiowy byłyby jednak ograniczone górnym limitem w wysokości 2,5 mln zł miesięcznie, zgodnie z tabelą:

Wysokość aktywów netto (w mln zł)		Kwota przekazana z aktywów otwartego funduszu na rzecz powszechnego towarzystwa:
ponad	do	
	20.000	0,005 % wartości aktywów netto w skali miesiąca
20.000	35.000	1 mln zł + 0,01% nadwyżki ponad 20.000 mln zł wartości aktywów netto, w skali miesiąca
35.000		2,5 mln zł

4. WZROST ADEKWATNOŚCI KAPITAŁOWEJ GWARANCJI BEZPIECZEŃSTWA

Komisja Nadzoru Finansowego wielokrotnie zwracała uwagę na fakt uwzględnienia skali prowadzonej działalności lub faktycznego poziomu ryzyka prowadzonej działalności w wymaganiach kapitałowych stawianych powszechnym towarzystwom emerytalnym.

Raport Komisji Nadzoru Finansowego „Sytuacja finansowa towarzystw emerytalnych w 2007 r.” kończy się ostrzeżeniem:

„Utrzymująca się w ostatnim czasie niepewna sytuacja na rynkach finansowych może wpłynąć na wzrost ryzyka wystąpienia niedoboru w OFE w średnim i długim okresie. W krótkim okresie czasu ryzyko wystąpienia niedoboru w otwartym funduszu emerytalnym można określić jako niskie ponieważ najbliższe liczenia minimalnej wymaganej stopy zwrotu za okresy 3 letnie będą częściowo wyznaczane za okresy dobrej koniunktury na rynkach finansowych, co sprzyjało uzyskiwaniu przez OFE relatywnie wysokich stóp zwrotu.”

W tej sytuacji proponuje się zwiększenie części dodatkowej Fundusz Gwarancyjnego tworzonego ze środków PTE w każdym funduszu emerytalnym z wysokości obecnie 0,3% - 0,4% do 1,3% - 1,4% zarządzanych aktywów netto funduszu. Wprowadzenie tej zmiany ogranicza możliwość dalszego obniżania poziomu opłaty od składki.

5. ZMIANA ZASAD AKWIZYCJI

W roku 2007 koszty akwizycji wyniosły 321,5 mln zł i w relacji do 2006 r. wzrosły o 20%. Oznacza to, że były drugą po obowiązkowych obciążeniach związanych z zarządzaniem OFE pozycją w rachunku zysków i strat PTE. Zmiana zasad prowadzenia akwizycji pozwalająca na obniżenie poziomu kosztów z nią związanych uzasadnia redukcję opłat pobieranych przez PTE.

Nowelizacja ustawy z 2003 r. zmieniając limity opłaty za zarządzanie funduszem spowodowała powstanie bodźców do wzrostu wynagrodzeń sprzedawców.

Z publicznych wypowiedzi zarządzających drugim co do wielkości funduszem emerytalnym wynika, że ich celem jest zajęcie pozycji lidera na rynku. Lider zapowiedział przeciwdziałanie. Dodatkowo jedna z największych instytucji finansowych starego kontynentu, która pojawiła się na polskim rynku finansowym dopiero w ostatnim czasie i próbuje osiągnąć na polskim rynku usług finansowych (również emerytalnym) odpowiadającą jej wysokim aspiracjom pozycję.

Z drugiej strony towarzystwa emerytalne uzależnione od zewnętrznych kanałów dystrybucji są ich zakładnikami, ponosząc znaczące koszty utrzymania już pozyskanych klientów.

W rezultacie na rynku znacząco wzrosło natężenie walki o klienta siecią sprzedaży i niepokojąco rośnie liczba sygnałów o patologiach związanych z pozyskiwaniem przez fundusze nowych członków. Wydatki na ten cel są szczególnie rażące w momencie historycznie największych strat ponoszonych przez zarządzających środkami OFE.

Ograniczenie ponoszonych przez powszechne towarzystwa emerytalne, a finansowanych pośrednio ze składek członków funduszy kosztów akwizycji proponuje się osiągnąć poprzez:

- zmiana zasad losowania do OFE,
- zmiana częstotliwości wypłat transferowych,
- promowanie alternatywnych kanałów dystrybucji (internet)

Losowanie do funduszu odbywać się będzie cztery razy do roku. W każdym losowaniu członkami funduszu emerytalnego będą stawać się te osoby, które nie wybrały samodzielnie funduszu do 10 dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym odbywać się będzie losowanie. W losowaniu będzie można zostać członkiem jednego z dwóch funduszy, który w ostatnim okresie rozliczeniowym osiągnął najwyższą stopę zwrotu. Proponuje się utrzymanie dzisiejszych ograniczeń co do wielkości funduszu, który może brać udział w losowaniu. Ponieważ nowy system emerytalny działa już 10 lat, a jego zasady utrwaliły się w

powszechnej świadomości społecznej brak jest potrzeby informowania ubezpieczonych przez ZUS o obowiązku zawarcia umowy z funduszem.

W wypadku utworzenia całkowicie nowego powszechnego towarzystwa emerytalnego zarządzającego funduszami emerytalnymi A, B i C, celem osłabienia bariery wejścia na rynek w postaci warunku posiadania odpowiedniej sieci dystrybucji, proponuje się, aby wszystkie osoby, które nie wybiorą samodzielnie OFE, stawały się z mocy prawa członkami nowoutworzonego OFE.

Wypłaty transferowe pomiędzy funduszami emerytalnymi zarządzanymi przez różne powszechne towarzystwa emerytalne odbywać się będą raz do roku. Pozwoli to na bardziej przemyślane podejmowanie decyzji o wyborze lub zmianie funduszu. Dodatkowo, należy zwrócić uwagę na fakt stworzenia możliwości przeniesienia środków pomiędzy funduszami zarządzanymi przez to samo PTE, co w pełni rekompensuje utracone możliwości obecnej zmiany zarządzającego funduszem. Dodatkowo proponuje się likwidację opłaty za zmianę funduszu.

Wraz z ograniczeniem aktywnej akwizycji ewolucyjnie wzrośnie rola innych form zawierania umów z funduszami, które przewiduje art. 78 Kodeksu cywilnego – to jest korespondencyjna forma zawierania umów lub składanie oświadczeń woli w postaci elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym.

Powyższe rozwiązania pozwalają na ograniczenie nieuzasadnionych wydatków na rozwój sieci sprzedaży i prowadzenie kosztownych kampanii sprzedażowych sześć razy do roku (dwa losowania i cztery sesje transferowe). Zniknie również typ sprzedawcy usług finansowych, który jako jedyny produkt w swojej ofercie ma fundusz emerytalny, co sprzyjać będzie wizerunkowi i rozwojowi rynku usług finansowych.

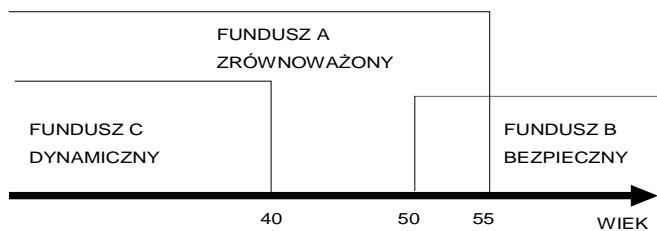
Redukcja kosztów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych związanych z generowaniem i wysyłką masowej korespondencji do ubezpieczonych, którzy nie dopełnili obowiązku zawarcia umowy z otwartym funduszem emerytalnym w najbliższych latach z naddatkiem zrekompensuje ubytek środków z tytułu opłaty za przekazywanie składki do funduszu emerytalnego za osoby, którym do ukończenia wieku emerytalnego pozostało nie więcej niż 10 lat.

Załącznik

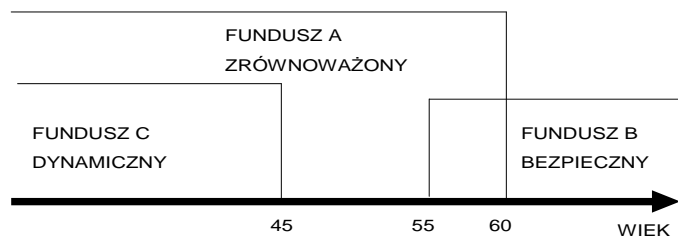
Główne elementy założeń nowelizacji ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

1. Utworzenie trzech OFE zarządzanych przez każde PTE
Fundusze różnią się polityką inwestycyjną
2. Typy OFE
 - OFE A – zrównoważony - tworzony obowiązkowo, odpowiednik dzisiejszego otwartego funduszu emerytalnego
 - OFE B – bezpieczny - tworzony obowiązkowo, inwestujący w papiery dłużne
 - OFE C – dynamiczny – możliwość uczestnictwa , agresywna polityka inwestycyjna
3. CZŁONKOWSTWO w maksimum 2 OFE

KOBIETA

MĘŻCZYZNA

4. ZARZĄDZANIE RACHUNKIEM

Stopniowe zwiększenie przekazywanej składki oraz zgromadzonych na rachunku środków w OFE do OFE o bezpieczniejszym profilu na 5 lat przed przymusową zmianą funduszu, co pozwala osiągnąć uśrednienie ceny zakupu jednostek rozrachunkowych.

5. OPŁATY:

- a) Od składki maksymalnie 3,5%, a na 5 lat przed osiągnięciem wieku emerytalnego – 0 zł
- b) łączna opłata za zarządzanie wszystkimi funduszami, znaczne zmniejszenie wysokości opłaty oraz wprowadzenie jej górnego limitu (8,4 mln zł miesięcznie), zgodnie z tabelą

Wysokość aktywów netto (w mln zł)		Miesięczna opłata za zarządzanie otwartym funduszem od aktywów netto wynosi:
ponad	do	
	8.000	0,045 % wartości aktywów netto w skali miesiąca
8.000	20.000	3,6 mln zł + 0,04 % nadwyżki ponad 8.000 mln zł wartości aktywów netto, w skali miesiąca
20.000		8,4 mln zł

- c) zniesienie opłaty za transfer do innego funduszu przed upływem 24 miesięcy członkostwa

6. RACHUNEK PREMIOWY zwiększenie elementu motywującego PTE do lepszego zarządzania aktywami OFE, ograniczonego jednak górnym limitem w wysokości 2,5 mln zł miesięcznie, zgodnie z tabelą:

Wysokość aktywów netto (w mln zł)		Kwota przekazana z aktywów otwartego funduszu na rzecz powszechnego towarzystwa:
ponad	do	
	20.000	0,005 % wartości aktywów netto w skali miesiąca
20.000	35.000	1 mln zł + 0,01% nadwyżki ponad 20.000 mln zł wartości aktywów netto, w skali miesiąca
35.000		2,5 mln zł

7. ZWIĘKSZENIE GWARANCJI BEZPIECZEŃSTWA systemu poprzez zwiększenie części dodatkowej Fundusz Gwarancyjnego tworzonego z środków PTE w każdym funduszu emerytalnym z wysokości obecnie 0,3% - 0,4% do 1,3% - 1,4% zarządzanych aktywów netto funduszu.
8. NOWE, DODATKOWE GWARANCJE OSIĄGNIĘCIA ODPOWIEDNICH WYNIKÓW INWESTYCYJNYCH (STÓP ZWROTU):
 - a) w OFE B gwarantowana, minimalna wymagana stopa zwrotu w wysokości ubiegłorocznej inflacji,
 - b) w OFE C na wzór obecnych zasad, minimalna wymagana stopa zwrotu odpowiadająca 25% średniej ważonej stopy zwrotu wszystkich otwartych funduszy emerytalnych C lub niższa o 8/% od średniej ważonej stopy zwrotu tych funduszy.
9. Ograniczenie kosztów akwizycji:
 - a) zmiana zasad losowania do OFE,
 - b) zmiana częstotliwości wypłat transferowych,
 - c) promowanie alternatywnych kanałów dystrybucji (Internet)
10. Nowe limity inwestycyjne dostosowane do celów i akceptowanego poziomu ryzyka polityki inwestycyjnej poszczególnych funduszy.